

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/273/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515206241
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2515206241.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: K. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., o zaplatenie 491,13 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 429,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 19.10.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 75,02 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s. sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 16.09.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 491,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 19.10.2012 do zaplatenia a trovy konania. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky vo výške 429,80 eur na kúpu spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 10 mesačných splátkach v sume 42,98 eur, pričom do podania žaloby žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 0 eur. Uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve pôvodný žalobca listom zo dňa 26.09.2012 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, no žalovaný dlžné splátky neuhradil.

2. Pôvodný žalobca za dôkazy označil Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecné obchodné podmienky, Predžalobnú upomienku zo dňa XX.XX.XXXX a Prehľad splátok a úhrad žalovaného.

3. Podaním zo dňa 18.01.2016 zaslal žalobca súdu platobnú históriu žalovaného a uviedol, že z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 415,25 eur žalovaný uhradil ku dňu postúpenia pohľadávky sumu v celkovej výške 0 eur. Uviedol, že v zmysle bodu 11.2 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. Žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta dňa 19.06.2012 za omeškanú splátku predpísanú na deň 20.05.2012, dňa 20.07.2012 za omeškanú splátku predpísanú na deň 20.06.2012, dňa 19.08.2012 za omeškanú splátku predpísanú na deň 20.07.2012, dňa 19.09.2012 za omeškanú

splátku predpísanú na deň 20.08.2012, dňa 20.10.2012 za omeškanú splátku predpísanú na deň 20.09.2012, spolu 21,50 eur. V zmysle bodu 11.3 Všeobecných obchodných podmienok za zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Žalovanému bol vyčíslený sankčný úrok vo výške 54,38 eur a to z obdobia od 31.10.2012 do 31.07.2015. Dlžná suma ku dňu podania žalobného návrhu predstavovala suma vo výške 491,13 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 415,25 eur a poplatkov v zmysle bodu 11 Všeobecných obchodných podmienok ku dňu podania návrhu vo výške 75,88 eur.

4. Okresný súd Piešťany uznesením 14C/273/2015 - 39 zo dňa 15.03.2016 pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca, a aby na jeho miesto vstúpil žalobca.

5. Podľa § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Vzhľadom ku skutočnosti, že predmetom konania je žaloba na zaplatenie sumy spolu vo výške 491,13 eur, keďže ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur, súd s prihliadnutím na vyššie citované ustanovenia vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených stranami sporu. Žalovanému bola žaloba spolu s prílohami doručená XX.XX.XXXX ku ktorej sa nevyjadril. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu 22.05.2019. Rozsudok vo veci bol verejne vyhlásený 30.05.2019.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou zo dňa XX.XX.XXXX, prehľadom splátok a úhrad žalovaného, podaním žalobcu zo dňa XX.XX.XXXX, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci.

9. Pôvodný žalobca uzavrel so žalovaným dňa XX.XX.XXXX prostredníctvom sprostredkovateľa zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“) vo forme predtlačenej formulára. Zo zmluvy vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie pôžičky v sume 429,80 eur na kúpu tovaru - mobilný telefón R. E.-XX. Žalovaný sa zaviazal k 10 mesačným splátkam vo výške 42,98 eur. V zmluve bola ročná úroková sadzba a ročná percentuálna miera nákladov dohodnutá vo výške 29,94 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 45,66 %. Termín konečnej splatnosti si strany dohodli 2/2013.

10. Z listu zo dňa 26.09.2012 vyplýva, že pôvodný žalobca vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok vo výške 447 eur jednorázovo do 3 dní od doručenia upomienky. Podľa kópie neprevzatej zásielky žalovaným, bola táto podaná na poštovú prepravu dňa 28.09.2012.

11. Podľa čl. 13.2 Všeobecných obchodných podmienok, spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta alebo povinného uvedenú v zmluve o zabezpečení na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom alebo povinný spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu spoločnosťou. Pre doručovanie písomnosti poštou platí že sa považujú za doručené klientovi alebo povinnému piatym dňom po dni keď bola písomnosť podľa údajov spoločnosti daná na poštovú prepravu.

12. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalobca dňa XX.XX.XXXX vypovedal zmluvu a že žalovanému bola vyrubená pokuta vo výške 76,50 eur.

13. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy č. XXXXXXXXX z pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. na žalobcu.

14. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len „Občiansky zákonník“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od XX.XX.XXXX, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka zákona, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

21. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, aj nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX platne uzavretá zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, ktorú súd vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle zhora citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu pri jej uzatváraní a plnení z nej konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (ktorá skutočnosť vyplýva z jeho výpisu z obchodného registra), zatiaľ čo žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ nie (z obsahu zmluvy ani z ostatných listinných dôkazov nevyplýva iný záver). Z formy a obsahu zmluvy je navyše zrejmé, že záväzkový vzťah bol založený formulárovou (typovou, štandardizovanou) zmluvou, ktorej text bol právnym predchodcom žalobcu vopred pripravený za účelom jeho použitia vo viacerých prípadoch, a ktorej obsah žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť. Na základe uvedeného preto súd posudzoval nárok uplatnený v tomto konaní za použitia právnych noriem prijatých za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v záväzkovom vzťahu s dodávateľom.

35. Z obsahu zmluvy vyplýva, že ide o právnym predchodcom žalobcu vopred pripravené tlačivo zmluvy a obchodných podmienok a to pre širší vopred neurčený okruh účastníkov ako dlžníkov, na príprave ktorých sa dlžník nepodieľa (okrem údajov, ktoré sa do zmluvy len dopĺňajú) a nemá ani možnosť zásadným spôsobom meniť jej obsah. Menia sa len údaje ohľadne osoby dlžníka, jeho osobných identifikačných údajov a tie časti zmlúv, kde sa dopĺňa výška úveru, počet splátok, výška splátky, výška poplatku. Ide teda o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom je zrejmé z obsahu listín, že ide o zmluvu, aká sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje a ide o vzťah spotrebiteľský podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na jej právnu formu. Navyše je nutné tento vzťah posudzovať ako vzťah podliehajúci právnej úprave zákona o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy totiž vyplýva, že žalobca a

žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Predmetom je poskytnutie finančných prostriedkov formou pôžičky, teda ide o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré sa dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi za dohodnutých podmienok. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu. Absencia písomnej formy má za následok jej absolútnu neplatnosť. V danom prípade je písomná forma zachovaná. Aby však žalobca mohol požadovať za poskytnutie spotrebiteľského úveru úroky z úveru a poplatky musí zmluva obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože s absenciou niektorých týchto náležitostí spája § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

36. Pri skúmaní týchto náležitostí dospel súd k záveru, že úver je podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov, lebo v zmluve absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

37. Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmluve nie je uvedená výška splátok istiny, výška splátok úroku, výška splátok poplatkov. V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky 42,98 eur a počet splátok 10, pričom z týchto údajov obsiahnutých v zmluve nevyplýva aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Právny predchodca žalobcu totiž do zmluvy uviedol celkovú splátku, z ktorej nevyplýva výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky a priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať. Z dôvodu absencie vyššie uvedených zákonných náležitostí v zmluve sa preto predmetný úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

38. Súd považoval preto žalobu žalobcu za dôvodnú len v časti zodpovedajúcej rozdielu medzi výškou poskytnutému úveru, t.j. sumou 429,80 eur a žalovaným uhradenou sumou 0 eur, a preto žalobe v tejto časti, t.j. v sume 429,80 eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 429,80 eur.

39. Vo zvyšnej časti istiny (ako i k nej prislúchajúcemu úroku z omeškania) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže poskytnutý úver právne posúdil ako úver bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o dojednanie o zmluvnej pokute, ktorá je tiež súčasťou žalovanej sumy, súd považuje toto dojednanie v rámci Všeobecných obchodných podmienok za neplatné, nakoľko žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie toho, že zmluvná pokuta bola dojednaná medzi veriteľom a dlžníkom písomne ako vyžaduje § 544 Občianskeho zákonníka.

40. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením svojho peňažného dlhu, má žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi ním požadovaný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne, a to s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 v spojení s § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Výška úroku z omeškania je potom o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0,75 %). Súd preto priznal úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z priznanej sumy 429,80 eur od 19.10.2012 do zaplatenia. Súd uvádza, že žalovaný sa dostal do omeškania dňom 07.10.2012, teda žalobca si uplatnil úrok z omeškania od neskoršieho dátumu ako by mu patril.

41. V závere súd dopĺňa, že v predmetnej veci zohľadnil aj rozsudok vydaný Súdny dvorom Európskej únie vo veci C-42/15, v ktorom Súdny dvor EÚ rozhodol tak, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Tiež rozhodol tak, že článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. ... Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho [1][2]. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa

nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. ... Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Niet absolútne žiadnych pochybností, že slovenský Zákon ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje Smernica, (ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, teda zákaz odchýlenia od ustanovení Smernice vo vnútroštátnom práve), je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa Smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu "splátky" pridal slová "istiny, úrokov a iných poplatkov". K výkladu tohto ustanovenia Zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov (potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR[11], desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR), v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. ... V rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 31. 03. 2016, sp. zn. 20Co/50/2015, v ktorom sa spoločnosť Home Credit Slovakia v odvolaní voči pôvodnému rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktorým bola zamietnutá žaloba spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. v časti úrokov a poplatkov z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, dokonca doslovne domáhal nepriameho účinku Smernice vo vzťahu k predmetnému ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona (členenie splátok na istiny, úroky a poplatky), pričom Krajský súd v Prešove zaujal k tejto argumentácii odmietavé rozhodnutie. Z odôvodnenia vyplýva, že " spoločnosť [Home Credit Slovakia, a.s.] zastáva právny názor, že tvrdenie súdu prvého stupňa, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zo zásady iura novit curia („súd pozná právo“) možno vyvodiť, že súd sa aj bez návrhu účastníka konania musí vyrovnáť so všetkými relevantnými právnymi normami aplikovateľnými na konkrétny prípad, v tomto prípade súd prvého stupňa pochybil pri zohľadňovaní právnych noriem relevantných pre prípad, a to konkrétne ustanovenie Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách a spotrebiteľskom úvere Článok 10 ods. 2 písm. h) - Informácie, ktoré má obsahovať zmluva o úvere: Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Nezhľadnenie a nevyrovnanie sa s relevantnou právnou normou aplikovateľnou na konkrétny prípad Ústavný súd SR nazýva nielen zjavnou neodôvodnenosťou súdneho rozhodnutia, ale aj „arbitrárnosťou“ (svojoľnosťou) súdneho rozhodnutia. S ohľadom na vyššie uvedené žalobca zastáva názor, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odvodzuje od formalistického znenia strohých zákonných noriem bez eurokonformného výkladu práva a v rozpore s Rozsudkom Súdneho dvora z 28. 1. 2010 vo veci Uniplex (UK) Ltd., C-406/08, bod 45.". K tejto argumentácii a dovolaniu sa eurokonformného výkladu Zákona Krajský súd v Prešove zaujal odmietavé stanovisko, keď vyjadril, že "Odvolaciemu súdu rovnako ako súdu prvého stupňa neušlo pozornosť, že zmluva o úvere neobsahuje rozpisovaný údaj o splátkach istiny, úrokoch, poplatkoch a taktiež v nej nie je uvedená konečná splatnosť úveru. Celkovo v nej je chaoticky a znepokojujúco uvedené množstvo údajov, v ktorých sa priemerný spotrebiteľ len ťažko zorientuje. Účelom právnej úpravy (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ mal preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené" (PAVÚK, Anton, Mgr. - Prečo rozsudok SDEU vo veci Home Credit Slovakia c/a J. D. nie je spôsobilý zmeniť rozhodovacia prax všeobecných súdov SR.URL: <<http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroova-nie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>>.).

42. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Peňažné plnenie, ktoré bolo predmetom konania vo veci samej v sumárnom vyčíslení predstavuje sumu 491,13 eur, pričom žalobca mal úspech v sume 429,80 eur. Z uvedeného vyplýva hrubý úspech žalobcu v rozsahu 87,51 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 12,49 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 75,02 % (87,51 % - 12,49 %). Z uvedeného vyplýva, že v konaní bol úspešnejšou stranou žalobca a súd mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,02%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

žalobca podať návrh